

ประกาศกรมทรัพย์สินทางปัญญา
เรื่อง การขึ้นทะเบียนสิ่งของทางกฎหมาย
ลำไยอบแห้งเนื้อสีทองคำพูน
ทะเบียนเลขที่ สช 59100085

เพื่อให้การขึ้นทะเบียนสิ่งปลูกสร้างภูมิศาสตร์เป็นไปตาม พระราชบัญญัติคุ้มครองสิ่งปลูกสร้างภูมิศาสตร์ พ.ศ. 2546 อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 32 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน(ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2545 กรมทรัพย์สินทางปัญญาจึงออกประกาศไว้ดังต่อไปนี้

ให้ข้อเท็จจริงสิ่งของทางกฎหมายศาสตร์ สำไวยอนแห่งเนื้อสืบทองถิ่นพุน คำขอเลขที่ 58100114 ทะเบียนเลขที่ สช 59100085 ซึ่งมีรายการทางทะเบียนตามบัญชีแนบท้ายประกาศฉบับนี้

ทั้งนี้ ให้มีผลตั้งแต่วันถัดจากวันที่ประกาศเป็นอย่างไร 13 กุมภาพันธ์ 2558

ประกาศ ณ วันที่ ๒๗ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๙

۴۰

(นายทศพล หังสุบุตร)
รองอธิบดี รักษาการแทน
อธิบดีกรมทรัพย์สินทางปัจจุบัน

ກະເບີຍນສິ່ງປຶ້ງຂໍ້ຖາງກົມືສາສຕ່ງ

ลำไยอบแห้งเนื้อสีทองคำพัน

(1) เลขที่คำขอ 58100114 ทะเบียนเลขที่ ศช 59100085

(2) วันที่ยื่นคำขอ 13 กุมภาพันธ์ 2558 วันที่ขึ้นทะเบียน 13 กุมภาพันธ์ 2558

(3) ผู้ขอขึ้นทะเบียน 1. องค์การบริหารส่วนจังหวัดลำพูน
2. เทศบาลตำบลมะเขือแจ้
ที่อยู่ 1. 125 หมู่ 15 ตำบลป่าสัก อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน
2. 203 หมู่ที่ 20 ตำบลมะเขือแจ้ อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน

(4) รายการสินค้า สำไยอนแห้ง

(5) คุณภาพ ชื่อเสียง คณสมบัติหรือคุณลักษณะเฉพาะของสินค้า

คำนิยาม

ลักษณะของสินค้า

“ลำไยอนแห้งเนื้อสีทองคำพูน” มีสีเหลืองทอง เนื้อหนา รสหวาน มีกลิ่นหอม เนื้อแห้งไม่เห็นยวิด มือ ไม่มีรสมเปรี้ยว ไม่มีกลิ่นแบลกปลอมหรือมีรสชาติผิดปกติ สามารถเก็บไว้ได้นานโดยที่กลิ่นและรสชาติไม่เปลี่ยนแปลง มีขนาดผลสม่ำเสมอ ไม่มีผลฉีกขาด และไม่มีสิ่ง杂质อยู่ใน

สามารถแบ่งได้เป็น 3 ชั้นคณภาพ ตามตาราง

ชั้นที่หนึ่ง (Class I)	50-60 ผลต่อ 100 กรัม
ชั้นที่สอง (Class II)	60-70 ผลต่อ 100 กรัม
ชั้นที่สาม (Class III)	71 ผลต่อ 100 กรัม ขึ้นไป

กระบวนการผลิต

(1) วัตถุดีบบ : สำหรับพืชที่ปลูกในพื้นที่จังหวัดลำพูน ตามมาตรฐานการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดี (Good Agricultural Practice: GAP) ผลสำเร็จต้องสุกเดิมที่ เนื้อหนา และรสชาติหวาน ผลต้องไม่แตกเน่า หรือมีแมลงเจาะ มีขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางตั้งแต่ 2.21 เซนติเมตร ขึ้นไป

(2) การอุบ :

ขั้นตอนที่ 1 คัดทิ้งผลที่แตก เน่า และแมลงเจ้า จากนั้นนำมาล้างน้ำให้สะอาด 1 ครั้ง แล้วแกะเปลือก คว้านเมล็ดออกโดยผู้เชี่ยวชาญ โดยไม่ให้เปลือกเมล็ดติดเนื้อลำไยและไม่ให้เนื้อลำไยฉีกขาด

ขั้นตอนที่ 2 ล้างด้วยน้ำสะอาดอย่างน้อย 3 ครั้ง

ขั้นตอนที่ 3 จัดเรียงผลสำไบบนตะแกรงสแตนเลสในลักษณะคร่าว โดยให้วางเป็นชั้นเดียวอย่างให้ช้อนกัน และรีบนำเข้าเตาอบทันที เพราะถ้าน้ำหวานไหล溻เกะเนื้อสำไบจะทำให้อบแล้วสีไม่สวย

ขั้นตอนที่ 4 สำเลิบเนื้อสำไบเข้าเครื่องอบโดยวางจัดเรียงเป็นชั้นๆ

ขั้นตอนที่ 5 ทำการอบโดยใช้อุณหภูมิระหว่าง 60-70 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10-12 ชั่วโมง ระหว่างการอบให้ย้ายถาดสลับกลับล่างขึ้นชั้นบนเพื่อไม่ให้สำไบอบแห้งใหม่ การควบคุมอุณหภูมิการอบที่เหมาะสมจะทำให้ได้เนื้อสำไบที่มีกลิ่นหอม

ขั้นตอนที่ 6 ตรวจสอบความแห้งโดยการสัมผัส ต้องไม่เหนียวติดมือและภายในเนื้อสำไบแห้งสนิท เมื่อบอบแห้งได้ที่แล้วควรเบีบมันยืนให้น่อสำไบเย็นตัวลงหรือก้มไว้ให้เย็น

(3) การบรรจุ :

ตัดแยกตามเกรด โดยตรวจสอบความสะอาดก่อนนำไปบรรจุและซั่งน้ำหนักตามขนาดบรรจุ กันสำหรับภัณฑ์ที่ต้องระบุรายละเอียด ดังนี้

- 1) ชื่อสินค้า “สำไบอบแห้งเนื้อสีทองสำพูน” และ/หรือ “Lamphun Golden Dried Longan”
- 2) ระบุชื่อและที่อยู่ของผู้ผลิต
- 3) ระบุวันที่ผลิตและวันที่หมดอายุ

(6) ความสัมพันธ์ระหว่างสินค้ากับแหล่งภูมิศาสตร์

ลักษณะภูมิประเทศ

จังหวัดสำพูน มีพื้นที่ทั่วไปเป็นที่ราบทุบเข้า จึงทำให้มีอากาศอบอุ่นตลอดปี ประกอบกับปริมาณน้ำฝนอยู่ในเกณฑ์ที่适ต นอกจากนี้ สภาพพื้นดินเป็นดินร่วนปนทราย และดินตะกอน เนื่องจากอยู่ในลุ่มน้ำที่อยู่ห่างจากชายฝั่ง เรียกได้ว่าเป็นพื้นที่ “ดินน้ำไหลทรายมูล” ซึ่งทำให้ต้นสำไบเจริญเติบโตได้ดี ดังนั้น จังหวัดสำพูน จึงเหมาะสมสำหรับการปลูกสำไบพันธุ์ที่มีคุณภาพมากกว่าพื้นที่อื่นๆ โดยมีเปลือกบาง เนื้อหวาน และไม่渣น้ำ สีขาวใส เมล็ดเล็ก มีรสหวาน และมีกลิ่นหอม ซึ่งเหมาะสมอย่างยิ่งสำหรับนำไปเป็นวัตถุดินในการผลิตสำไบอบแห้งเนื้อสีทองสำพูน

ประวัติความเป็นมา

สำไบมีถิ่นกำเนิดในเขตตอนและกึ่งร้อนของเอเชีย เช่นประเทศไทยในสมัยรัชกาลที่ 5 โดยมีชาวจีนนำพันธุ์สำไบมายังพระราชอาณาจักรศรีอยุธยา เจ้าราชวงศ์ ต่อมามีการขยายพันธุ์โดยการเพาะเมล็ดจนกิจกรรมการกลยุทธ์เป็นพันธุ์ใหม่ที่เหมาะสมกับลักษณะภูมิอากาศและภูมิประเทศ โดยเฉพาะจังหวัดสำพูนที่มีสภาพภูมิประเทศและการที่เหมาะสมกับการเจริญเติบโตของสำไบจนเกิด “สำไบตันหมื่น” ที่บ้านหนองช้างคืน อำเภอเมืองสำพูน จนได้ชื่อว่าเป็นถิ่นกำเนิดของสำไบพันธุ์ดี มีพื้นที่ปลูกสำไบมาก ผู้คนที่รู้จักสำพูนต้องกล่าวขานกันว่า สำพูนคือสำไบ และสำไบคือสำพูน และมีคำขวัญประจำจังหวัดที่ว่า “พระราชาเด่น พระรอดชั่ง สำไบดัง กระเทียมดี ประเพณีงาม จำเร็วศรีหริภูมิไชย” และคงให้เห็นว่า สำไบเป็นผลไม้ที่สำคัญของจังหวัดมากกว่า 100 ปี อีกด้วย ในการจัดประเพณีต่างๆ ของคนในจังหวัดสำพูนหรือประเพณีชาวไทยองจะต้องมีการนำอาหารแห้งหรือผลไม้เข้ามาประกอบซึ่งจะขาดสำไบไม่ได้สมอันกับสำไบเป็นสิ่งบ่งบอกถึงลักษณะวิถีชีวิตความเป็นอยู่เดิมคู่ของคนสำพูนอย่างแท้จริง

จากการที่ผลผลิตสำไายมีจำนวนมาก ทำให้ราคากลับสำไายสูงตกร่า จึงทำให้ชาวสวนสำไายหันมา
แปรรูปผลผลิตสำไายสุด โดยใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นในการถนอมอาหารด้วยการอบแห้ง เพื่อให้สามารถเก็บ
รักษาผลผลิตเป็นระยะเวลาที่ยาวนาน จนมีการพัฒนากรรมวิธีการอบแห้งด้วยประสบการณ์ในการทำสำไาย
อบแห้งมาตรฐาน จนเกิดเป็นภูมิปัญญาและทักษะเฉพาะของผู้ผลิต รวมถึงการพัฒนาเตาอบให้ดีขึ้น จน
สามารถควบคุมอุณหภูมิที่ใช้ในการอบได้ ทำให้สำไายอบแห้งเนื้อสีทองล้ำพุนที่มีสีเหลืองทอง เนื้อหนา แห้ง
สนิมไม่เห็นยวัดมือ รสชาติหวาน และมีกลิ่นหอม

(7) ขอบเขตที่ตั้งแหล่งภูมิศาสตร์

ขอบเขตพื้นที่การผลิตสำไายอบแห้งเนื้อสีทองล้ำพุนครอบคลุมพื้นที่จังหวัดล้ำพุน รายละเอียดตาม
แผนที่

(8) เงื่อนไขที่นายทะเบียนกำหนดตามมาตรา 15

(1) จัดให้มีการขึ้นทะเบียนผู้ผลิตและผู้ประกอบการค้าที่ประสงค์จะขอใช้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์สำไาย
อบแห้งเนื้อสีทองล้ำพุน

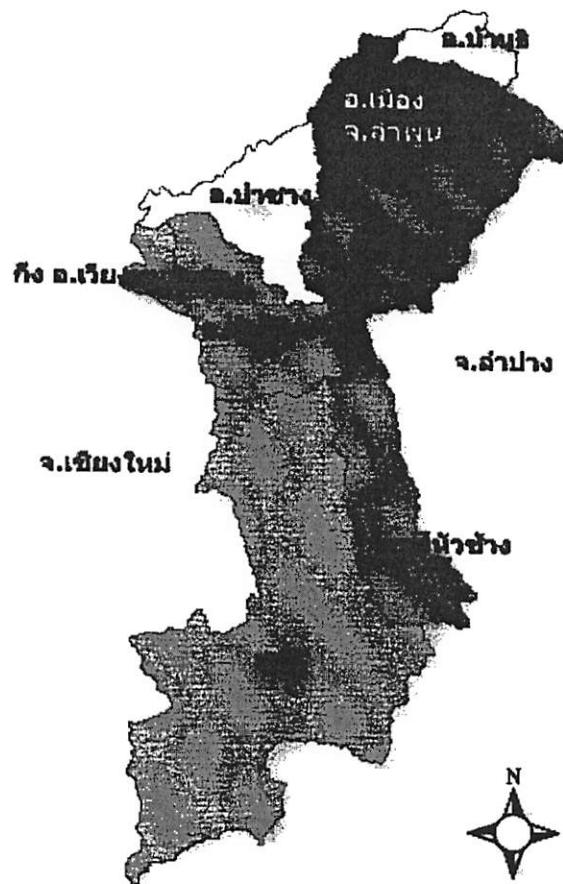
(2) ผู้ขอขึ้นทะเบียนต้องปฏิบัติตามคู่มือการปฏิบัติงานสำหรับสมาชิกผู้ขอใช้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์
สำไายอบแห้งเนื้อสีทองล้ำพุน และดำเนินการตามแผนการควบคุมตรวจสอบ ทั้งกระบวนการผลิตในระดับ
ผู้ผลิตและระดับจังหวัด

(9) การพิสูจน์แหล่งกำเนิด

(1) สำไายอบแห้งเนื้อสีทองล้ำพุนจะต้องมีการเพาะปลูกและแปรรูปในจังหวัดล้ำพุนตามกรรมวิธีที่สืบท
ต่อกันมา

(2) กระบวนการผลิตจะต้องผ่านการตรวจสอบควบคุมตรวจสอบ คือ มีการขึ้นทะเบียนสมาชิกผู้ผลิต
สำไายอบแห้งเนื้อสีทองล้ำพุน รวมทั้งต้องมีเอกสารกำกับเพื่อการตรวจสอบย้อนกลับได้

แผนที่แสดงแหล่งภูมิศาสตร์ ลำไยอบแห้งเนื้อสีทองคำพูน

อาณาเขตพื้นที่ในการผลิตลำไยอบแห้งเนื้อสีทองคำพูนครอบคลุมพื้นที่จังหวัดลำพูน